

บทที่ 5

อภิปรายผลการทดลอง

การทดสอบเกี่ยวกับความเป็นพิษต่อระบบสืบพันธุ์นั้น ถูกออกแบบขึ้นเพื่อประเมินผลกระทำของสารสำคัญที่อยู่ในสารสกัดหรือสารเคมีต่ออวัยวะเป้าหมายที่สำคัญของระบบสืบพันธุ์ ที่ไม่ปลดความสมมูลณ์ในเพศชายโดยมีผลต่อการสร้างอสุจิ การเจริญและการทำงานของอสุจิโดยตรง หรืออาจมีผลต่อการทำงานของ epididymis และการหลังสารจากต่อมซ่อนซึ่งวิธีการทดสอบพิษต่อระบบสืบพันธุ์จากการตรวจสอบน้ำหนักของอวัยวะ กระบวนการสร้างอสุจิ คุณภาพของอสุจิ รวมถึงการตรวจสอบลักษณะพยาธิสภาพทางเนื้อเยื่อ โดย parameters ที่ล่ามานี้หันถือเป็นการตรวจสอบขั้นพื้นฐานในการประเมินความเป็นพิษต่อระบบสืบพันธุ์ (Zenick *et al.*, 1994) ในศึกษาครั้งนี้ทำการประเมินความเป็นพิษของหนอนตายหมากที่เป็นพืชกำจัดแมลงชีวภาพต่อระบบสืบพันธุ์โดยทำการป้อนสารสกัดหนอนตายหมากชนิด *Stemonia* sp. และ *S. aphylla* ที่ขนาด 300 และ 500 mg/kg BW แก่หนูขาวเพศผู้ แล้วทำการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของอัณฑะและต่อมซ่อนซึ่งสืบพันธุ์ ความหนาแน่นของอสุจิ ระดับของ MDA ในเนื้อเยื่ออัณฑะ และลักษณะทางพยาธิสภาพของเนื้อเยื่ออัณฑะและต่อมซ่อนซึ่งสืบพันธุ์

5.1 ผลต่อน้ำหนักของอวัยวะสืบพันธุ์และต่อมซ่อนซึ่งสืบพันธุ์

การเปลี่ยนแปลงค่าของน้ำหนักอัณฑะและต่อมซ่อนซึ่งสืบพันธุ์รวมถึงตัวชี้คุณภาพของอสุจิ (sperm quality) ถือเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่ใช้ตรวจสอบความเสียหายโดยตรงต่อเนื้อเยื่ออัณฑะและต่อมซ่อนซึ่งสืบพันธุ์ที่อาจเกิดจากสารประกอบสำคัญที่อยู่สารสกัดหรือสารเคมี (Creasy, 2003) จากการศึกษาผลของสารสกัดหนอนตายหมากชนิด *Stemonia* sp. และ *S. aphylla* ที่ขนาด 300 และ 500 mg/kg BW ต่อน้ำหนักของอัณฑะและต่อมซ่อนซึ่งสืบพันธุ์พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักอวัยวะสามารถบ่งชี้ถึงสภาพภาวะต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในอวัยวะได้

การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนน้ำหนักอวัยวะต่อน้ำหนักตัวอาจบ่งบอกถึงภาวะการอักเสบในร่างกาย (inflammation) หรืออาจไปเพิ่มกระบวนการเมตาบoliซึม ทำให้มีความสามารถในการหลังสารเพิ่มขึ้น อีกทั้งอาจเป็นตัวชี้วัดการบวมของอวัยวะได้ (Yakubu and Afolayan, 2009) จากการศึกษาผลของพืชชนิด *Fadogia agrestis* ต่อระบบสืบพันธุ์ของหนูขาวเพศผู้ พบว่าเมื่อได้รับสารสกัดจากพืชชนิดนี้ที่ขนาดต่ำ (18 mg/kg BW) มีผลไปเพิ่มอัตราส่วนน้ำหนัก prostate gland และน้ำหนักอัณฑะต่อน้ำหนักตัว ซึ่งการเพิ่มของน้ำหนัก prostate gland นี้อาจมีผลทำให้

ความสามารถในการสร้าง prostatic fluid เพิ่มสูงขึ้น (จากการเพิ่มระดับของ calcium, citrate และ phosphate ion) เช่นเดียวกันกับการเพิ่มขึ้นของน้ำหนัก seminal vesicle อาจทำให้ความสามารถในการหลั่ง seminal fluid สูงขึ้น โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของฮอร์โมน testosterone (Dadoune, 1985)

การลดลงของน้ำหนักอวัยวะ อาจเกิดจากการหดตัวของเซลล์ (cell constriction) การลดลงของปริมาณโปรตีน DNA และ RNA ที่เกี่ยวข้องกับความล่าช้าในอัตราการเจริญของอวัยวะ รวมถึงการบกพร่องของฮอร์โมน testosterone หรือสารที่มีผลต่อระบบสีบพันธุ์ (antifertile agents) (Moore and Dalley, 1999) แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาในสารสกัดพืช *Solanum lycocarpum* ที่ประกอบด้วยสารสำคัญหลักหลายชนิด ได้แก่ alkaloid, flavonoid, steroid และ tannin (Dixit *et al.*, 1989; Hiremath *et al.*, 1997; Rajasekaran *et al.*, 1998) มีผลทำให้น้ำหนัก seminal vesicle และ prostate gland ของหนูขาวลดลง ซึ่งในพืชชนิดนี้และหนอนตายหมากมีสารประกอบหลักที่เหมือนกัน คือ alkaloid (Ye *et al.*, 1994) เป็นไปได้ว่าหากได้รับสารสกัดหนอนตายหมากที่ขนาดและระยะเวลาที่นานนานขึ้น อาจส่งผลทำให้น้ำหนักของอวัยวะสีบพันธุ์เพศผู้ลดลงได้

ผลของสารจากสกัดจากหนอนตายหมากทั้ง 2 ชนิดในการวิจัยครั้งนี้ ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของอวัยวะสีบพันธุ์เพศผู้ สามารถสันนิษฐานในเบื้องต้นได้ว่าสารสกัดจากหนอนตายหมากทั้ง 2 ชนิด อาจไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อระบบสีบพันธุ์เพศผู้ เมื่อพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักอวัยวะสีบพันธุ์ อย่างไรก็ตามการตรวจสอบเพียง parameter เดียว ไม่สามารถสรุปได้ชัดเจนถึงพิษของสารสกัดที่ใช้ทดสอบ จึงควรตรวจสอบถึงผลต่อ parameters อื่นๆ ที่สำคัญต่อระบบสีบพันธุ์เพศผู้ต่อไป เพื่อยืนยันถึงความปลอดภัยของหนอนตายหมากในการวิจัยครั้งนี้

5.2 ผลต่อความหนาแน่นของอสุจิ

จากการตรวจสอบค่าความหนาแน่นของอสุจิในกลุ่มที่ได้รับสารสกัดจากหนอนตายหมากชนิด *Stemona* sp. และ *S. aphylla* ที่ขนาด 300 และ 500 mg/kg BW พบร่วมกันไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม แต่อย่างไรก็ตามในกลุ่มที่ได้รับสารสกัดจากหนอนตายหมากทั้ง 2 ชนิด มีค่าความหนาแน่นของอสุจิลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่ได้รับสารสกัดหนอนตายหมากชนิด *S. aphylla* ที่ขนาด 500 mg/kg BW มีค่าความหนาแน่นของอสุจิต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับทุกกลุ่มการทดลอง การลดลงของค่าความหนาแน่น อสุจิจากการได้รับสารสกัดหนอนตายหมากทั้ง 2 ชนิดนี้ อาจเป็นผลกระทบจากสาร alkaloid ที่เป็นสารสำคัญหลักในหนอนตายหมาก (Ye *et al.*, 1994) ที่อาจไปขัดขวาง blood-testis barrier และไปรบกวนการทำงานของ germ epithelium (testicular epithelium) ส่งผลกระทบโดยตรงต่อ

กระบวนการสร้างอสุจิ (spermatogenesis) ภายในท่อ seminiferous tubules ของอัณฑะ (spermatogenesis) (Dua and Vaidya, 1996)

สาร alkaloid ที่เป็นสารสำคัญในสารสกัดหนอนตายหยาก (*Stemona* spp.) อาจส่งผลต่อ การทำงานของระบบสืบพันธุ์และต่อมไร้ท่อของเพศผู้ โดยการศึกษาสารสกัดพืช *Catha edulis* ที่มีสารประกอบหลักคือ flavonoids และ alkaloid มีผลทำให้อสุจิมีรูปร่างผิดปกติและลดจำนวนอสุจิ ใน *vas deferens* และ *epididymis* ของหนูถูกจับ (Qureshi *et al.*, 1988) รวมถึงการได้รับสารสกัด จาก *Aegle marmelos* (Rutaceae) ที่มีสารประกอบ alkaloid อยู่เป็นจำนวนมาก ส่งผลทำให้น้ำหนักของอวัยวะสืบพันธุ์ ต่อมซึ่งสืบพันธุ์ และจำนวนอสุจิลดลงอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้อาจส่งผล ต่อความสมดุลของระบบต่อมไร้ท่อในเพศผู้ ซึ่งการทำงานของฮอร์โมนมีความสำคัญต่อความ สมบูรณ์ของอวัยวะสืบพันธุ์เพศผู้เป็นอย่างมาก โดยเริ่มต้นจากฮอร์โมน gonadotropin จากต่อมใต้ สมอง มีอิทธิพลต่อการเจริญและ maturation ของอัณฑะที่ถูกควบคุมด้วยฮอร์โมน testosterone (Ojeda and Urbanski, 1994)

ฮอร์โมน testosterone นั้นมีความสำคัญต่อ sexual maturation พฤติกรรมทางเพศ กระบวนการสร้างอสุจิ การเปลี่ยนแปลงและการ maturation ของต่อมซึ่งสืบพันธุ์ ซึ่งการ สังเคราะห์และหลังฮอร์โมน testosterone ขึ้นอยู่กับการควบคุมของฮอร์โมน gonadotropin จากต่อม ใต้สมอง คือ FSH และ LH ฮอร์โมนทั้ง 2 ชนิดนี้มีความสำคัญต่อการทำงานของอัณฑะและ กระบวนการสร้างอสุจิ (Connell and Eikness, 1968; Johnson and Ewing, 1971; Hansson *et al.*, 1973) โดยการหลังฮอร์โมน FSH (Dohler and Wuttke, 1974) มีผลต่อท่อ seminiferous tubule ใน กระบวนการสร้างอสุจิ ในขณะที่ฮอร์โมน LH มีผลไปกระตุ้นการหลังฮอร์โมน testosterone ซึ่งมี ผลโดยตรงต่อ Leydig cell (Ojeda and Urbanski, 1994)

จากผลความหนาแน่นอสุจิที่ลดลงนั้น อาจสันนิษฐานได้ว่าผลของสารสกัดจากหนอน ตายหยากในการทดสอบครั้งนี้ อาจมีผลต่อการสร้างฮอร์โมน steroid (ฮอร์โมนเพศผู้) (Elbetieha *et al.*, 2001) ส่งผลกระทบโดยตรงต่ออัณฑะ และการลดลงของน้ำหนักและขนาดของอัณฑะทำให้ท่อ seminiferous tubules ที่มี germinal epithelium บุよู่ภายในเสียสภาพ ประสิทธิภาพในการผลิตอสุจิ ลดลงทั้งทางค้านคุณภาพและปริมาณอสุจิ ผลความหนาแน่นอสุจิที่ลดลงนั้นสอดคล้องกับการ ได้รับสารสกัดจากพืชและสารเคมีหลายชนิด ได้แก่ สารสกัดจากพืช *Terminalia chebula* (Krishnamoorthy *et al.*, 2007), *Tripterygium wilfordii* (Qian *et al.*, 1986), *Azadirachta indica* (Sathiyaraj *et al.*, 2010) จากความสัมพันธ์ของระบบต่อมไร้ท่อและความสมบูรณ์ในเพศชายที่ กล่าวมาข้างต้น ดังนั้นจึงควรตรวจการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนเพศผู้ร่วมด้วย เพื่อใช้

ขึ้นยันถึงผลกระทบของสารสกัดจากหนอนตายหมายก่อการทำงานของระบบต่อมไร้ท่อที่อาจส่งผลต่อกุญภาพอสูรและความสมบูรณ์เพชรชัยยีกคำวาย

5.3 ผลต่อระดับ MDA ในอัณฑะ

การตรวจวัดระดับ MDA ของเซลล์ถือเป็นวิธีการหนึ่งในการวิเคราะห์ถึงระดับ Lipid peroxidation จากการเกิดภาวะ oxidative stress ในเนื้อเยื่อของอวัยวะ ผลลัพธ์จากการเกิดปฏิกิริยา Lipid peroxidation คือ สารมาลอกอน ไดอัลดีไฮด์ (Malondialdehyde, MDA) โดยตรวจวัดด้วยการเติมกรดไทโอบาร์บิทูริกในสภาวะกรด สาร MDA จะทำปฏิกิริยา กับกรดไทโอบาร์บิทูริก ได้เป็นสารมีสีชนพูเรียกว่า TBARS (thiobarbituric acid reactive substances) แล้ววัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 532 nm (โอกาสและคณะ, 2549) จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าสารสกัดจากหนอนตายหมายกชนิด *Stemona sp.* และ *S. aphylla* ที่ขนาด 300 และ 500 mg/kg BW มีผลทำให้ระดับ lipid peroxidation ในอัณฑะสูงขึ้น จากการเพิ่มขึ้นของระดับ MDA ในเนื้อเยื่ออัณฑะเบรียบเทียนกับกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มที่ได้รับสารสกัดหนอนตายหมายชนิด *S. aphylla* ที่ขนาด 500 mg/kg BW พบ การเพิ่มสูงขึ้นของระดับ MDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น การเพิ่มขึ้นของระดับ MDA ของเนื้อเยื่ออัณฑะ บ่งชี้ถึงการเพิ่มขึ้นของการเกิด Lipid peroxidation ภายในเซลล์ และการเกิดภาวะ oxidative stress ได้ (Halliwell and Chirica, 1993)

Lipid peroxidation ที่เกิดขึ้นบริเวณผนังเซลล์นั้น มีผลทำให้เกิดการสร้าง ROS ที่เป็นตัวเริ่มต้นในการเกิดปฏิกิริยาลูกโซ่ของ peroxidation บริเวณที่เกิดปฏิกิริยานี้ ส่วนใหญ่คือ บริเวณของผนังเซลล์ที่มีกรดไขมันที่ไม่อิ่มตัวจำนวนมาก ซึ่งหากมีการสร้าง ROS มากเกินไป อาจมีผลไปลดประสิทธิภาพในการป้องกันจากสารอนุมูลอิสระ ทำให้เกิดภาวะ oxidative stress และซักนำให้เกิดความเสียหายของเซลล์อย่างถาวร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอัณฑะ อีกทั้งยังมีผลต่อรูปร่างและการทำงานของอสูรยีกคำวาย (Alvarez *et al.*, 1995; Koizumi and Li, 1992) อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงระดับของ MDA ตั้มพันธ์กันกับการลดลงของกิจกรรมoen ไซน์ glutathione peroxidase และระดับของ glutathione ซึ่งการลดลงนี้แสดงให้เห็นถึงการทำงานกลไกของร่างกายในการป้องกันการถูกทำลายจากสารอนุมูล (Rosenblum *et al.*, 1989) และเนื่องจากชั้นผนังเซลล์ในอัณฑะมีกรดไขมันที่อิ่มตัวอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นองค์ประกอบขั้นต้นที่สำคัญในการทำให้เกิดความเสียหายของเซลล์จากการเกิด peroxidation ได้ ดังนั้นาหากไม่มีการป้องกันจากสารต้านอนุมูลอิสระของเซลล์ ทำให้อัณฑะมีความเหมะสมในการถูกทำลายจากปฏิกิริยา peroxidation ได้เพิ่มสูงขึ้น จากข้อมูลข้างต้นจะทำให้เห็นได้ว่าการตรวจสอบระดับ MDA ในอัณฑะนั้น สามารถบ่งชี้ถึงภาวะการเกิด oxidative stress ได้จากผลการทดลองพบว่าที่กลุ่มที่ได้รับสารสกัดทั้ง 2 ชนิด ที่ขนาดสูง (500 mg/kg BW) มีการเพิ่ม

ของระดับ MDA สูงกว่าในกลุ่มที่ได้รับสารสกัดที่ขนาดต่ำ (300 mg/kg BW) ดังนั้นสรุปได้ว่า สารประกอบที่อยู่ภายในหนอนตายหมากอาจส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของระดับ MDA ในอัณฑะ ซึ่งมีการเพิ่มของระดับ MDA ตามขนาดของสารสกัดที่ได้รับ (dose-dependent) ซึ่ง สอดคล้องกับการทดสอบในพืชชนิด *Erythrina fusca* Lour. ที่มีสารประกอบหลักคือ alkaloid เช่นเดียวกันกับหนอนตายหมาก ที่พบว่ามีระดับ MDA ในตัวรับและในเนื้อเยื่อสมองเพิ่มขึ้น รวมถึง ตรวจพบความเสียหายของเนื้อเยื่อสมองอิกดวย (Debnath et al., 2010) ดังนั้นหากได้รับสารสกัด จากหนอนตายหมากที่ขนาดสูงแล้วได้รับเป็นระยะเวลานาน สาร alkaloid ปริมาณสูงในสารสกัดอาจส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่ออวัยวะสืบพันธุ์ จากการเปลี่ยนแปลงระดับ MDA และอาจสามารถตรวจสอบยืนได้จากการเปลี่ยนแปลงลักษณะเนื้อเยื่อร่วมด้วย

5.4 ผลต่อลักษณะทางเนื้อเยื่อของอัณฑะและต่อมช่วยสืบพันธุ์

การตรวจสอบลักษณะทางเนื้อเยื่อร่วมดึงน้ำหนักของอวัยวะที่เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ สามารถใช้เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความเป็นพิษของสารที่ใช้ทดสอบได้ ในการศึกษาครั้งนี้ทำการ ตรวจสอบผลทางเนื้อเยื่อของ testes, seminal vesicle, prostate gland และ epididymis จากการได้รับสารสกัดหนอนตายหมาก *Stemona* sp. และ *S. aphylla* ที่ขนาด 300 และ 500 mg/kg BW ตรวจพบ ความผิดปกติของเนื้อเยื่ออัณฑะ จากการเกิดแวดคิวโอล (vacuolation) แทรกอยู่ภายในชั้น epithelium ของท่อ semininal vesicle ทุกกลุ่มที่ได้รับสารสกัดหนอนตาย รวมถึงตรวจพบในเนื้อเยื่อ seminal vesicle เนพะในกลุ่มที่ได้รับสารสกัดหนอนตายหมาก *Stemona* sp. ที่ขนาด 500 mg/kg BW เท่านั้น แต่การตรวจสอบในเนื้อเยื่อ epididymis และ prostate gland ไม่พบการเปลี่ยนแปลง หลังจากได้รับสารสกัดจากหนอนตายหมากทั้งสองชนิด

โดยลักษณะพยาธิสภาพของเนื้อเยื่อที่เกิดขึ้น ถือเป็นหนึ่งในกระบวนการตอบสนองจากถึง สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อห้องการทำงานและรูปร่างของเซลล์ การเกิดแวดคิวโอลสามารถนำไปสู่การตาย เซลล์ได้ในที่สุด จากการตรวจพบแวดคิวโอลใน seminiferous tubules หลังจากได้รับสารสกัดหนอนตายหมากทั้ง 2 ชนิด อาจเกิดมาจากการความผิดปกติของ sertoli cell ส่วนใหญ่ การเกิดแวดคิวโอลภายใน sertoli cell เป็นการตอบสนองทางรูปร่างต่อสารพิษหรือสารเคมีของเซลล์ อาจแวดคิวโอลที่มีขนาด ใหญ่หรือมีการเกิดกระจายอยู่ในบางบริเวณของเนื้อเยื่อ ซึ่งการเกิดแวดคิวโอลของ sertoli cell นั้น คล้ายคลึงกับการได้รับสารกำจัดแมลง湖าชนิด ได้แก่ 2,5-hexanedione (Chapin et al., 1983), cyclohexylamine (Creasy et al., 1990), 1,3-dinitrobenzene (Blackburn et al., 1988), tri-octesyl phosphate (Somkuti et al., 1991), and phthalate esters (Creasy et al., 1987) ผลต่อเนื่องหลังจาก การเกิดแวดคิวโอล ทำให้ตรวจพบการบวมของเซลล์ เซลล์สืบพันธุ์เสียสภาพ พบการเรียงตัวอย่าง

ไม่เป็นระเบียบ รวมถึงพบรากุดออกของเซลล์สีบพันธุ์ ความเสียหายที่เกิดขึ้นอาจเป็นผลจากการเสียสภาพของ Sertoli cell ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสำคัญต่อกระบวนการสร้างอสุจิ ถึงแม้ว่าจะไม่มีการตรวจพบรากุดของเซลล์ แต่กระบวนการ metabolism และกลไกการทำงานของ Sertoli cell อาจถูกบดบังได้ง่ายและส่งผลกระทบอย่างรุนแรงหรือมีระยะเวลานาน อาจเป็นไปได้ว่าการทำงานของ Sertoli cell ถูกทำลายอย่างถาวร และกระบวนการสร้างอสุจิไม่สามารถคืนสภาพได้หรือทำงานได้ไม่สมบูรณ์ (Dianne, 2001)

ลักษณะพยาธิสภาพของเนื้อเยื่ออ่อนที่ตรวจพบใน testes จากการทดสอบสารสกัดจากหนอนตายหヤกที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของอัณฑะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการสร้างอสุจิภายใน seminiferous tubules ให้ผลคล้ายคลึงกับการเสียสภาพของ sertoli cell และพบอสุจิที่ไม่เจริญเต็มที่ภายในท่อ seminiferous tubules หลังจากการได้รับสารกำจัดแมลง pirimiphos-methyl ในกลุ่ม organophosphate ส่งผลทำให้ความหนาแน่นและการเคลื่อนที่ของอสุจิลดลงอย่างมีนัยสำคัญ (Ngoula *et al.*, 2007) และการได้รับสาร fluoride (Wah *et al.*, 2006)

นอกจากการตรวจสอบความเสียหายของเนื้อเยื่ออัณฑะที่มีผลกระทบต่อความหนาแน่นของอสุจิแล้ว การตรวจวัดระดับของฮอร์โมนที่สำคัญในเพศชายสามารถชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับคุณภาพอสุจิ ซึ่งกระบวนการสร้างอสุจิในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขึ้นอยู่กับการผลิตฮอร์โมน testosterone จาก Leydig cell ที่ตอบสนองจากการกระตุ้นของฮอร์โมน FSH และ LH โดย FSH จะเข้าจับกับ Sertoli cells กระตุ้นให้มีการหลั่ง testosterone และ LH กระตุ้นการสร้าง testosterone ของ Leydig cell ใน testes (Kackar *et al.*, 1997) ซึ่งการลดลงของระดับฮอร์โมน testosterone, FSH และ LH ส่งผลต่อการเคลื่อนที่ จำนวนและรูปร่างของอสุจิ จากการได้รับสารกำจัดแมลง Chlorpyrofos Methyl, Diazion และ Profenofos ซึ่งเป็นสารเคมีในการกำจัดแมลงในกลุ่ม organophosphorus (Zidan, 2009) ถึงแม้ว่าในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีการตรวจสอบถึงการเปลี่ยนแปลงระดับฮอร์โมนที่สำคัญในเพศผู้ แต่จากการเปลี่ยนแปลงลักษณะของเนื้อเยื่อ testes จากการเกิดแผลคิวโอลภายในท่อ seminiferous tubules และการลดลงของค่าความหนาแน่นของอสุจิ อาจเป็นไปได้ว่าสาร alkaloid ที่เป็นสารสำคัญที่ในสารสกัดจากหนอนตายหヤกนั้น อาจมีผลกระทบการทำงานของฮอร์โมนผ่านทาง hypothalamo-pituitary-gonadal axis (Sarkar *et al.*, 2000; Gore, 2001)

จากการตรวจสอบตัวชี้วัดทั้งหมดที่ใช้ในการประเมินความเป็นพิษของสารสกัดจากหนอนตายหヤกต่อระบบสีบพันธุ์หนูขาวเพศผู้นี้ สารสกัดจากหนอนตายหヤกชนิด *Stemona* sp. มีผลกระทบต่อระบบสีบพันธุ์เพศผู้น้อยกว่าในกลุ่มที่ได้รับสารสกัดจากหนอนตายหヤกชนิด *S. aphylla* โดยเฉพาะที่ขนาด 500 mg/kg BW จากการตรวจวัดค่าความหนาแน่นของอสุจิ ระดับ

MDA ของอัณฑะ และการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางเนื้อเยื่อ ซึ่งพบว่าในกลุ่มนี้มีความหนาแน่นของสูจิน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับทุกกลุ่มการทดลอง สัมพันธ์กับการตรวจสอบลักษณะเนื้อเยื่อของ epididymis ที่มีความหนาแน่นของสูจิบริเวณกลางห่อค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบกับกลุ่มควบคุม การลดลงดังกล่าวอาจเกี่ยวเนื่องกับการเพิ่มขึ้นของนัยสำคัญของระดับ MDA ในอัณฑะแสดงให้เห็นถึงการเกิด oxidative stress ขึ้นในเนื้อเยื่ออัณฑะ ซึ่งบ่งบอกถึงการทำงานของสารออกไซด์ฟรีที่ทำให้บุบวนการขนส่งสารของเซลล์เกิดความผิดปกติ จนนำไปสู่การเกิดแผลคงอยู่ cyclophosphamide ต่ออุณหภูมิของสูจิและลักษณะทางเนื้อเยื่อของอัณฑะหนูขาว ผลของยาชนิดนี้มีผลต่อจำนวนและรูปร่างของสูจิ และทำให้ระดับ MDA ในอัณฑะเพิ่มสูงขึ้น นอกเหนือจากการตรวจสอบความผิดปกติของเนื้อเยื่ออัณฑะ ตรวจพบการเสียสภาพของห่อ seminiferous tubules พบรากตายแบบ necrosis ของเซลล์สูจิในอยู่ภายในห่อไม่สามารถเริ่มต้นได้ เนื่องจาก การเกิดแผลคงอยู่ ขนาดของเส้นผ่าศูนย์กลางห่อ seminiferous tubule ลดลง และพบการฝ่อของเนื้อเยื่ออัณฑะ (Ceribasi *et al.*, 2010) โดยการเกิดแผลคงอยู่ของ sertoli cell อาจเป็นหนึ่งในการตอบสนองของเซลล์ที่กล่าวมาข้างต้น อาจสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของระดับ MDA ในอัณฑะ ที่อาจไปรบกวนการทำงานของเซลล์จากภาวะ oxidative stress ดังนั้นหากได้รับสารสกัดหรือสารเคมีในระยะยาว อาจส่งผลกระทบทำให้เซลล์เสียสภาพ และเกิดการตายได้

สารประกอบที่อยู่ภายในสารสกัดจากหนอนด้วยหาก อาจส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการชักนำให้เกิดปฏิกิริยา lipid peroxidation มีผลต่อทั้งลักษณะทางโครงสร้างและหน้าที่ของอัณฑะ จากการเพิ่มสูงขึ้นของระดับ ROS ที่สามารถชักนำให้เกิดภาวะ oxidative stress ทำให้ประสิทธิภาพในการต่อต้านสารอนุมูลอิสระในร่างกายลดลง ส่งผลทำให้สารชีวโมเลกุลต่างๆ (ไขมัน, โปรตีน และ DNA) ในร่างกายถูกทำลาย และจากการเสียสภาพของสารชีวโมเลกุลจำพวกไขมัน ทำให้เกิดปฏิกิริยา lipid peroxidation ทำลายชั้นผนังเซลล์และการแลกเปลี่ยนประจุภายในเซลล์ส่งผลทำให้เซลล์เสียสภาพและมีสารอนุมูลอิสระเพิ่มสูงขึ้น โดยผลลัพธ์สุดท้ายเซลล์จะถูกทำลายและเสียสภาพในที่สุด และอาจเป็นไปได้ว่าสารสกัดจากหนอนด้วยหากอาจส่งผลกระทบต่อระบบต่อมไร้ท่อและบังส่งผลต่อการป้องกันสารอนุมูลอิสระในเซลล์อีกด้วย ส่งทำให้ความสามารถในการผลิตอสูจิลดลง นำไปสู่ภาวะความไม่สมบูรณ์ในเพศชายได้

การตรวจสอบความเป็นพิษของหนอนด้วยหากแต่ละชนิดต่อระบบสีบพันธุ์นั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งก่อนที่จะมีประโยชน์ตัวใช้ในชีวิตจริง เพราะมนุษย์มีการสีบพันธุ์แบบอาศัยเพศ หากสารสกัดจากพืชที่ใช้ส่งผลต่อระบบสีบพันธุ์ไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิสูจิหรือลักษณะทางเนื้อเยื่อของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับระบบสีบพันธุ์ อาจส่งผลกระทบต่อการปฏิสนธิได้ ดังนั้นจึงมีการตรวจสอบ

ถึงความเป็นพิษของสารสกัดจากพืชต่อระบบต่างๆ ของสั่งมีชีวิต เพื่อเป็นเครื่องยืนยันถึงความปลอดภัยของสารสกัด ดังนี้ในการเลือกใช้สารสกัดจากหนอนตาข่ายยากเพื่อเป็นพืชทางเลือกทดแทนการใช้สารเคมีฆ่าแมลง จึงควรมีการตรวจสอบถึงความเป็นพิษเข่นเดียวกัน จากการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า สารสกัดหนอนตาข่ายยาก *S. aphylla* โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ขนาด 500 mg/kg BW น้ำหนักตัว ส่งผลต่อน้ำหนักอัณฑะและต่อมซ่าวสีบพันธุ์ ความหนาแน่นของอสุจิ ระดับของ MDA ในอัณฑะมากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยแนะนำให้สารสกัดจากหนอนตาข่ายยาก *Stemona* sp. มีความปลอดภัยต่อระบบสีบพันธุ์มากกว่า *S. aphylla* อย่างไรก็ตามหากมีการใช้สารสกัดที่ขนาดต่ำกว่าการทดลองนี้อาจมีความปลอดภัยต่อดัวเกย์ตระผู้ใช้และผู้บริโภคมากขึ้น

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความเป็นพิษของสารสกัดจากหนอนตาข่ายยากในการวิจัยครั้งนี้กับสารสกัดจากหนอนตาข่ายยากชนิด *S. curtisii* ซึ่งเป็นชนิดที่นิยมนำมาใช้ในการกำจัดแมลงอีกชนิดหนึ่ง โดยความเป็นพิษของสารสกัดจากหนอนตาข่ายยากชนิด *S. curtisii* จากการศึกษาโดย อภิฤทธิ์ (2551) ที่ป้อนสารสกัดให้แก่หนูขาวที่ขนาด 10 และ 50 mg/kg BW ส่งผลทำให้น้ำหนักของ seminal vesicle ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมทางเพศ ความหนาแน่นของอสุจิและขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของ seminiferous tubules ซึ่งขนาดของหนอนตาข่ายยากชนิด *S. curtisii* ที่ใช้ป้อนแก่หนูขาวนั้นมีขนาดต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของสารสกัดจากหนอนตาข่ายยากชนิด *S. curtisii* ที่ขนาดสูงขึ้น และเพิ่มระยะเวลาในการรับสารสกัด อาจส่งผลกระทบต่อระบบสีบพันธุ์ที่รุนแรงมากกว่าสารสกัดจากหนอนตาข่ายยาก *Stemona* sp. และ *S. aphylla* แต่ถึงอย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการยืนยันที่ชัดเจนถึงผลกระทบของสารสกัดจากหนอนตาข่ายยาก จึงควรมีการวิจัยเพิ่มเติมถึงผลกระทบของสารสกัดหนอนตาข่ายยากต่อระดับฮอร์โมนเพศของหนูและสารชีวเคมีอื่นๆ ในร่างกายที่ใช้บ่งชี้ถึงประสิทธิภาพหรือผลกระทบต่อระบบสีบพันธุ์ต่อไป